

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ५२ ॥

ओवी महात्मः- भक्तांवर अचानक आलेले संकट दुर करण्यासाठी
हमखास म्हणण्यात येणारी..

॥ निरसनसंहि विनवनी ची मुळ जुनी ओवी ॥

॥ हरीच्या नामाचा नसावा आळस ॥

- ॥ हरीच्या नामाचा । नसावा आळस ।
कैलासी महेष । जपतो नाम हो ॥ घृ ॥
- ॥ हरीच्या नामाचं । पिटलं ढेंदुळ/ढिंडोर ।
डंका भुम्मेवर । देवा तुझा ॥
- ॥ हरीच्या नामाच्या । धिराई च्या देही ।
वेळ-घटका सांभाळी । महाराजा हो ॥
- ॥ भाल्याचे घाव । काटयांवर निवारी/निर्वाळी ।
देव माझा कैवारी । उभा आहे ॥ ०४ ॥
- ॥ आकाशाची दोरी । लांबविला पाळणा ।
कळसुत्र जाणा । महाराजा हो ॥
- ॥ हेकोडे-तेकोडे । गाई चे सगर ।
देव दिगांबर । महाराजा हो ॥
- ॥ गाई च्या सगरी । तरण उपाय ।
मिठवा हो भयं । या बाळाचे ॥
- ॥ साखरेची आळ । लाभाचं आम्हाशी ।
लक्ष्य पाया पाशी । सदोनित ॥ ०८ ॥
- ॥ साळु जरी बोले । बोले मंजुळ वाणी ।
शिकविता धनी । उभा/जवळी आहे ॥ ०९ ॥

भजने:- ॥ उभा आहे माझा देव । आता नाही या देहीला भेवं ॥
॥ उभा आहे माझा सखां । आता नाही या देहीला धोका ॥

गजर:- ॥ तुम्ही या भजनी बसा । उभा आहे सखा । होणार नाही धोका
या चतुर्पंती नामाला येवुन भजा ॥

-: निरसनसंहि शब्दार्थ/चरणार्थ निरसन :-

धिराई :- अंतिम धैयाकडे वाटचाल करतांना कधी यश तर कधी अपयश येत राहते. परंतु जेव्हा यश येते, तेव्हा हर्षुन न जाता किंवा जेव्हा अपयश येते, तेव्हा त्या अपयशाने खचुन न जाता, हरी नामी असलेल्या देही आपले अंतिम धैय प्राप्त करण्यासाठी सावधतेने संयमाने हळुहळु सावकाश म्हणजेच धिराईने चालत परमात्माप्राप्तीच्या अंतीम धैयाकडे मार्गकमन करत राहते.

ढिंडोरा पिठने :- नामाचा उदो उदो करने. गजर करने. गर्जना करने. ढिंडोर/ढोल पिटवुन दंवंडी देणे. ॥ निर्गुणपुरीचे आले कोळ्हाटी । सोहंम-शक्ती ढोल पिटवती । चवयवगाची झाली वाटी ॥ ओळखा तुम्ही माझा गुरुदेव आदीमुनी.. ।

भालीयाचे घाव काटयावर निवारी :- सच्या भक्ताच्या दैवात जर भाल्याचे घाव लिहुन असेल, तर ते घाव त्रिकालदर्शी कृष्णाला आधीच माहीत होते. आणी तो कृष्णा त्या सच्या भक्ताच्या त्या भालीयाच्या घावाच्या समयास त्या भक्ताने हाका मारो अथवा न मारो ! तो कृष्णा त्या संकट समयी तत्परतेने उभा होतो. त्या भक्ताच्या दैवात असलेले भाल्याचे घाव म्हणजेच मोठया संकट/आरीष्टे/विघ्ने याची तिवता कमी करतो. त्या संकटे/आरीष्टे/विघ्न चा निवारा हा काटयावर म्हणजेच त्या संकट/अरिष्टे/विघ्न ची तिवता कमी करून, त्याचा निवारा करतो. निपटारा करतो. अश्या रितीने हा देव आमचा कैवारी कृष्ण ! सच्या भक्तांची जित्या जन्मीच्या चौ-यांशीची तिवता कमी करून, त्याचे निवारण करत राहतो. कृष्णाच्या या शिष्टाईवर भाळुन सच्ये भक्त आपले सर्व काही या श्रीकृष्णास अर्पण करतो. ।

आकाशाची दोरी :- आकाशामध्ये उभा असलेल्या कळसुत्राच्या मालकाच्या हाती या देहीची म्हणजेच या कळसुत्र वाहुलीची आयुष्याची दोरी असल्यामुळे, येथे कळसुत्र मालका च्या हाती असलेल्या या देहीच्या आयुष्याची दोरीला आकाशाची दोरी असे म्हटले आहे। **लांबविला पाळणा** : पाळणा म्हणजे चौकोणी देहीचा पाळणा. या देहीचा ॥ पाळणा उभारला खासा। झोका दयाहो महाराजा आयुष्याचा ॥ कारण की : हे महाराजा तुच कळसुत्राचा मालक ! कळसुत्र तुम्हा हाती आहे. आता तार ही नरदेही ! तुमच्याच हाती या पाळण्याची दोरी। राखन आहे तुच देवराया श्रीहरी ! आम्ही अर्ज करतो की : आता तुमच्या हाती असलेल्या या आकाशाची आयुष्याच्या दोरी व्हारे या देहीचा पाळणाला झोका देवुन, या देहीचे आयुष्य वाढवा हो राया कृष्णराजा हो राया ॥ पाळणा उभारला हा चौकोणा। देवा तु तार आता निरंजना ॥

हेकोडे-तेकोडे गाईचे सगर : हेकोडे-तेकोडे :- वेडे वाकडे। **सगर** :- मार्ग हा देव दिगांवर कृष्ण महाराजा कोण कोणत्या हेकोडया-तेकोडया मार्गाने सांवर्ग्यापर्यंत आला याचे व्यान कृष्णांमृत मधुन घ्यावे.

साखरेची आळ लाभावं आम्हाशी : नामाचा गोडवा, मुखी मंजुळ गोड वाणी, साखरेकडे जश्या मुऱ्या आकर्षित होतात, तश्या या हरीच्या नामाच्या धिराईच्या देहीकडे आकर्षन बळ/शक्ती यावे. साखरेचा गोडवा असलेली आकर्षण शक्ती हरीच्या नामाच्या धिराईच्या देहीस लाभाव. या करीताच सदोनित या हरीच्या नामाच्या देही तुमच्या पायापाशी लक्ष्य लावुन वसलेल्या आहेत। **साळू** : मुखातील जिभ जिच्याव्दारे वाणी/वोल निघतात। **शिकविता धनी जवळी उभा** : सर्व काही शिकवणारा निराकार निश्कलंकी ज्योर्तिंमय परमात्मा कृष्णा हा आपला अंश अवतार घेवुन, आत्माराम बनुन या देहीत उभा आहे. तो तुम्हा जवळी उभा आहे. त्याला जाणुन त्याच्या प्रकाशा मार्फत सर्व काही शिकुन घ्या.

॥ ओवी नं. ४३ ॥

॥ विनवणीची ओवी ॥

॥ चालता बोलता ॥

॥ चालता बोलतां । असावं तुझे नावं ।
नामी माझा प्राणं । उध्दारजो ॥

॥ चालता बोलता । मुखी, ठेवा नामधुनी ।
आदीमुनी धनी । संग राहयं ॥

॥ मायेच्या उदरी । हिंडलो चारही खाणी ।
मायारूपी जननी । संग असे ॥

॥ माहेरची याद, येते वेळेवळा । मागे आहे गाडा, प्रपंचाचा ॥

भजने :- ॥ प्रपंच लावली माया । भंवर जाळ घातलं गळ ।
भंवर जाळ तोङ्गुन देवा, दाखव आपले पाय, ठेवा आपल्या पाया ॥

॥ ओवी नं. ४४ ॥

॥ अळ्यानपणाच्या मौजा ॥

॥ अळ्यानपणाच्या मौजा । कौतुक पाहे भैस राजा ।
भरला तिरगुणांचा मुद्दवा । उभ्या देवाच्या फौजा ॥ घृ ॥

॥ अळ्यानपणी अन्याय झाले । आदी भैसानं माफ केले ।
तेव्हा त्याहीन सांगुन ठेवले । राज्य समशेराचे आले ॥

॥ अळ्यानपणी कळत नव्हती मती । उपदेश केला तुम्ही संगती ।
उभा देवाच्या समोरी । आता समशेर घ्यावा हाती ॥

॥ दोहीत वधा पारखंड वधा । मुखी वंदन कार सदा ।
योगी उभा कृष्णराजा । सत्यभाव याहीची पुजा ॥

भजने :- ॥ सत्य भावाचा मालक । सागर भरला देवाच्या पोठात ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥